

GYŐZ AZ IGAZSÁG

Irta: SZENTÁBRAHÁMI LŐRINCZY GÉZA.

Figyelj — testvér — a mult beszélni kezd!
Tehozzád is szól, ha lelked tárul;
Déva várának bús rabja éled,
Sorsáról a mult mindent elárul.

Háromszázhetven és öt éve már
Hogy sírban pihen ő, a nagy halott,
De fenkölt lelke, ez idő alatt,
Mint élő való mindég úgy hatott.

Világszerte lett ismert a neve!
Büszke rá Nyugat épp úgy mint Kelet,
Mert a nagy lélek-olimpiászon
Győz Dávid Ferenc mindenek felett!

Dicső volt ő, a nagy viták korában,
Ragyogott, mint az igazság napja,
Hitszomjas lelkek hitvédője volt,
Lélek-enyhítő, igazság papja!

Egy Istenről szólt próféta szava,
Mint Jézus és az egész Biblia,
Egy Istent zengett imája, lelke,
Örömmel vette azt a nép fia.

Erdély szent földjén minden jó lélek
Hallgatta őt, a zengő szónokot,
Igazság hangzott minden szavából
S ki csak hallgatta, mindaz boldog volt.

„A hit Istennek az ajándéka!
Mellyel mindenki éljen szabadon!
Ne legyen máglya, hitért üldözött,
Se mártírt-termő földi hatalom!”

Törvénybe írta Dávid szelleme:
„Isten ajándéka a hit, mely szabad!”
Boldog ember az, ki a hit útján
Félelmetlenül előre halad!

Oh, milyen szép volt egész élete,
Próféta szava, fennkölt szelleme,
Hogy lehet az, hogy sátáni lélek:
Gyűlölet támadt mégis ellene?

Az eszmék útját börtön, s vér jelzi,
De a mártírság glóriát terem!
Övék az élet s a dicső jövő
S az üldözőé néma sír-verem!

Hiába támad az igaz ellen
A halál képe, kereszt és a kard!
Igazságával győz a próféta,
Mert Isten lelke az igazzal tart!!

Ezért él köztünk Dávid szelleme
S halhatatlan lesz, míg csak ember él,
Mert szavaiban az igazság van:
Istennek lelke, mely hisz és remél!!

Pihenj hát csendben, dévai halottunk
Nagy Dávid Ferenc, próféta lélek!
Sírodnál őrt áll a hit-hűsége!
Évszázadokig élsz még! Nem féltlek!